

ความเปลี่ยนแปลงที่จำต้องเกิด

มีความเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้นกับวารสารของเรา ที่บรรณาธิการขอถือโอกาสชี้แจงให้ท่านผู้อ่านและมวลสมาชิกทราบ เรื่องคือนับจากปีนี้เป็นต้นไป ในระหว่างที่บ้านเรายังประสบปัญหาเศรษฐกิจกันอยู่นี้ ทางราชการมีความเห็นกันทั่วไปว่าอะไรก็ตามที่พอช่วยกันประหยัดได้ ก็ขอให้ช่วยประหยัดไปก่อน และผลจากความเห็นนั้นทำให้วารสารของเราจำเป็นต้องตีพิมพ์ออกมาเพียงปีละ ๒ ฉบับ จากเดิมที่เคยเป็น ๓ ฉบับต่อปี เล่มที่ท่านผู้อ่านและสมาชิกกำลังถืออยู่นี้จึงรวมเอา ๒ ฉบับ มาเป็นเล่มเดียวกันอย่างที่เห็นนี้

ความเปลี่ยนแปลงนี้ผมขอมองในแง่ดี ไม่ใช่ตีเพราะว่ากองบรรณาธิการจะได้ทำงานน้อยลง แต่ตีในแง่ที่จะช่วยให้เรามองเห็นความจริงที่เรียกว่า "อนิจจัง" ในพุทธศาสนา ความเปลี่ยนแปลงสามารถเกิดได้เสมอ และสามารถเกิดได้กับทุกเรื่อง แม้ต้นตอของปัญหามาจากบางเรื่องเท่านั้นก็ตาม การที่หนังสือเราออกได้น้อยลง แปลว่าเรามีเนื้อที่หรือน้ำกระดาษลดลง และการมีน้ำกระดาษลดลงก็แปลว่าเรื่องที่จะนำลงพิมพ์ต้องเป็นเรื่องมีคุณภาพที่สุด (ตามสายตาของคณะบรรณาธิการ) เห็นหรือยังครับว่า ความเปลี่ยนแปลงนี้ เรายังพอมองเห็นความดีของมันได้อยู่

จะอย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้จัดทำ ทางเรากียังคงเห็นว่าวารสารของเรา น่าจะตีพิมพ์ออกมาให้มากเล่มที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อแรกทราบว่ามีงบประมาณจากทางมหาวิทยาลัยให้เราทำวารสารเพียง ๒ เล่ม เท่านั้น ท่านผู้อ่านวยการศูนย์ฯ (คือท่านอาจารย์วิทย์ วิศทเวทย์) ก็ได้พยายามวิ่งเต้นหาแหล่งทุนอื่นๆ เพื่อนำมาชดเชยส่วนที่ขาดหายไป ผมเห็นท่านวิ่งและเดินอยู่พักหนึ่งก็มาบอกผมว่า "ยังหาไม่ได้" ปีนี้จึงขอให้ออกไป ๒ ฉบับก่อน ผมทราบมาว่าท่านจะยังวิ่งและเดินของท่านต่อไป หากปีหน้าวารสาร

ของเราพิมพ์ออกมาได้มากกว่า ๒ เล่ม (ซึ่งอาจจะเป็น ๓ หรือ ๔ เล่ม ก็ได้ เราเคยคิดจะออกกันปีละ ๔ เล่ม เสียด้วยซ้ำ) ก็ขอได้โปรดรับรู้ว่าเป็นฝีมือ (หรือฝีมือ?) การวิ่งเดินของท่านผู้อ่านวยการศูนย์ฯ นี่แหละ

ไหนๆ ก็พูดเรื่องวารสารมานานแล้ว ก็ขอพูดต่ออีกว่า วารสารของเราจำหน่ายเล่มละ ๒๐ บาท ต้นทุนเฉพาะค่าโรงพิมพ์และค่ากระดาษก็ตกเล่มละราวๆ ๔๐ บาทแล้ว ไม่รวมค่าอันเป็นนามธรรมอื่นๆ เช่น ค่าวิชาการ (บทความและข้อเขียนทั้งหมดในวารสารของเรา ท่านผู้เขียนถูกบังคับให้มอบเป็นกรรมทานหมด ไม่ได้ค่าเขียนดอกครับ) นอกจากนั้น พวกเราเองที่เป็นคณะผู้จัดทำ ก็เคยพูดกันเล่นๆ ว่า กินเนสบุ๊คน่าจะเอาพวกเราไปบันทึกไว้ในฐานะหนังสือที่คณะผู้จัดทำทั้งหมดนับจากที่ปรึกษา บรรณาธิการ กองบรรณาธิการ ฝ่ายสมาชิก และแม้แต่คนตรวจรูป ล้วนแต่จบปริญญาเอกทั้งสิ้น (ตรงนี้ขอขุยเล็กน้อยครับ) ทั้งหลายทั้งปวงที่กล่าวมานี้ก็เพื่อต้องการบอกว่า หนังสือเรามี "ต้นทุน" ค่อนข้างเยอะทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม แต่ที่เราขายขาดทุนมาตลอดนั้นเพราะเป็นความจงใจของศูนย์ฯและมหาวิทยาลัยที่จะทำประโยชน์แก่พระศาสนานั่นเอง

สำหรับท่านผู้อ่านที่เป็นสมาชิก เรายังส่งหนังสือให้ท่าน ๓ ฉบับต่อปีเช่นเดิม โดยนับจำนวนเล่ม หรือ copy ในภาษาอังกฤษ (คือเมื่อครบปีท่านจะมีหนังสือ ๓ เล่ม แยกกันอยู่ในมือ) ไม่ได้นับจำนวนเล่มทางการพิมพ์ หรือ number ในภาษาอังกฤษ (เช่นเล่มนี้ รวม ๒ เล่ม เข้าด้วยกัน ๒ เล่มนี้เป็นเล่มทางการพิมพ์ที่จะใช้สำหรับการอ้างอิง ๒ เล่มทางการพิมพ์นี้เราจะนับเป็น ๑ เล่มสำหรับการจัดส่งให้สมาชิก) หากที่ผมพูดมานี้ท่านยังไม่เข้าใจก็ขอได้โปรดจำไว้เพียงว่าท่านที่สมัครเป็นสมาชิกจะไม่วันขาดทุนเด็ดขาดจากความเปลี่ยนแปลงนี้ครับ